

MANIFEST DE LENGUA NACIONAL

EL CATALÀ, ÚNICA LENGUA OFICIAL

DEL FUTUR ESTAT CATALÀ INDEPENDENT

Catalunya va demostrar la seva força amb el crit unànim de «independència» el passat Onze de Setembre pels carrers de la seva capital. D'aleshores ençà, aquells que fa quatre dies tractaven l'independentisme com una cosa infantil i poc realista, ara no han tingut més remei que rectificar i posar-se al costat del sentit comú popular. Tot plegat ha fet que, en dia d'avui, ja es comenci a teoritzar sobre com haurà de ser el futur Estat català.

Majoritàriament, els grans mitjans de comunicació o els principals dirigents polítics del país redueixen tot aquest debat al benestar material que assoliríem els catalans si fóssim amos del nostre destí. Tanmateix, aquesta visió cal entendre-la com a complementària de la reivindicació patriòtica de la nostra llengua, cultura i nació, l'existència de les quals és la raó bàsica de la independència.

Nosaltres sabem prou bé que l'ànima de la nació catalana és la seva llengua. I que si Espanya i França no han aconseguit fer-la desaparèixer, com ha estat sempre la seva intenció, ha estat perquè els fills dels Països Catalans han estat, entre altres coses, sempre majoritàriament fidels al seu idioma, malgrat els hagi costat la presó, la tortura o l'exili en moltes ocasions de la nostra història. Per a nosaltres, la personalitat i el geni nacional de la pàtria no es pot entendre en un altre idioma que no sigui el català.

Darrerament, i ateses les fermes perspectives d'assolir la independència, anem sentint opinions que afirmen frívolament i sense gens de rigor científic que en el futur Estat català hi hauran de ser oficials la llengua catalana i la llengua espanyola. Fer això seria continuar amb el mateix ordenament lingüístic actual que possibilita que qualsevol persona pugui viure als Països Catalans exclusivament en espanyol, menystenint absolutament el català. Llavors, de què li serveix, al nostre idioma, la independència política?

Promoure l'actual estatus jurídic del català en un Estat independent és donar continuïtat a l'intent de genocidi lingüístic practicat pels governs espanyols i francès d'una manera secular. Però, en aquest cas, seria molt més greu, perquè equivaldria a practicar el suïcidi lingüístic. D'altra banda, menteixen aquells que defensen l'oficialitat de l'espanyol en una Catalunya lliure per a evitar divisions en la societat catalana per raó de llengua. Tan sols cal veure la nul·la bel·ligerància de la població catalana hispanoparlant davant la cada dia més propera idea d'un Estat català independent. Com també, únicament cal veure la joia que experimenten la majoria de pares catalans d'origen espanyol, llatinoamericà, asiàtic o africà quan veuen els seus descendents parlant un català correcte après en les escoles del nostre país.

És per això que subscriuim i exigim l'aplicació de la tesi cada dia més unànim dels lingüistes més prestigiosos de casa nostra, i també de l'estranger, que afirmen que tan sols l'oficialitat ÚNICA del català en el nostre futur Estat independent és el que pot garantir que esdevingui la llengua comuna de tots els futurs ciutadans catalans lliures, assegurant així la seva pervivència.

Barcelona, 30 d'octubre del 2012